

prosinec 12/2001

ZVONĚ

Milí přátelé,

Četl jsem mnoho zamyšlení a rozmanitých příběhů lidí, kteří vzpomínali na to, jak to bylo v jejich dětství a mládí krásné o Vánocích. Vzpomínali na různé zvyky, kouzlo půlnočních mší a všechno kolem. Mnohokrát jsem vycítil z těchto pamětí, že je to pryč, a že právě kouzlo Vánoc je možné zažít jenom jako dítě.

Dovoďte mi nesouhlasit. Kouzlo a poselství Vánoc je možné prožít nezávisle na věku. Ba naopak, v dospělém a zralém věku mohu oslavit Ježíšovy narozeniny s hlubokým dotekem Boha ve svém srdci. Právě tehdy si znovu uvědomuji velikou Boží lásku k lidem, a k tomu ani tolik nepotřebuji sníh, koledy a dary. Potřebuji však teplo lásky Boží, která se kolem mne rozprostírá, a zpřítomňuje se v těch nejbližších, kteří mě obdarovávají a já zase je.

Přeji Vám všem Boží pokoj a dobrý vstup do příštího roku 2002. Přeji Vám, ať moudře řešíte všechny problémy, které Vás v příštím roce čekají.

I když se říká, že nejdůležitější je zdraví, nesouhlasím ještě jednou. Nejdůležitější je mít vnímavé srdce. Vnímavé pro Boží hlas v nás a vnímavé pro volání našich bližních o pomoc. Vám všem bych chtěl poděkovat za podporu pro vydávání ZVŮNU.

P. Antonín

Slavíme v měsíci lednu

1. ledna — Slavnost Panny Marie Matky Boží

Nový civilní rok začínáme slavností Panny Marie Matky Boží. Ježíš Kristus byl pravý člověk, narodil se Panně Marii. Zároveň však neztratil svou Božskou přirozenost. Na svět přišlo lidské dítě – Bůh. Panna Maria je tedy Bohorodička. Je až nepředstavitelně úžasné, jak Bůh zve lidské stvoření ke spolupráci na vykoupení a obnovení světa.

6. ledna — Zjevení Páně „ sv. Tří králů “

Mudrci od východu hledali zázračné dítě, krále. Po dlouhé cestě přicházejí přes Jeruzalém až do Betléma. Tam se pokloní malému Ježíši a uznají ho za krále. V tomto svátku slavíme Zjevení Boží nejenom izraelskému národu, ale všem lidem. Mudrci, hledači Pravdy, zastupují všechny lidi, kteří touží po pravdě a hledají Boha.

13. ledna — Křtu Páně

Poslední neděle v době vánoční, obvykle je to neděle po 6.lednu, nese jméno „Křest Páně“. Texty Písma svatého nám tuto neděli připomínají událost u řeky Jordánu. Ježíš se tam nechává pokřtít od Jana Křtitele a zahajuje veřejnou činnost. Nejdůležitější slova této neděle jsou tato:

„Jakmile byl Ježíš pokřtěn, vystoupil hned z vody. A hle – otevřelo se nebe a viděl Ducha Božího jako holubici, jak se snáší a sestupuje na něj. A z nebe se ozval hlas:

„TO JE MŮJ MILOVANÝ SYN, V NĚM MÁM ZALÍBENÍ.“

17. ledna — Sv. Antonína, opata

Narodil se kolem roku 250 ve vesnici Kome ve středním Egyptě. Když mu bylo 20 let, rozdal chudým dědictví po rodičích a uchýlil se na poušť. Zprvu bydlel ve skalní jeskyni se starým asketou, který ho zasvětil do poustevnického života. Shromáždil rozptýlené poustevníky a dal jim pravidla pro život v poustevnických osadách. Během více než 80 let opouštěl poušť, jen když bylo třeba, aby pomáhal pronásledovaným křesťanům, a když na výzvu svého biskupa, sv. Atanáše, v Alexandrii veřejně vystoupil proti ariánským bludům. Zemřel v roce 356.

24. ledna — Sv. Františka Saleského, biskupa a učitele církve

narodil se roku 1567 na zámku Sales v Savojsku jako potomek venkovského šlechtického rodu. Po vysvěcení na kněze začal slovem i písmem horlivě bránit a šířit katolickou víru v kalvínské oblasti jižně od Ženevského jezera. Od roku 1602 působil jako ženevský biskup se sídlem v Annecy. Spolu se sv. Janou Františkou de Chantal založil (1610) kongregaci sester Navštívení Panny Marie; jejich původním posláním bylo spojovat rozjímání se službou chudým a nemocným. Světcova nejznámější díla jsou „Uvedení do zbožného života“ („Filotea“) a „Pojednání o Boží lásce“. Zemřel v roce 1622 v Lyonu a 24. ledna 1623 byly jeho tělesné pozůstatky přeneseny do Annecy. V roce 1665 byl prohlášen za svatého a později za patrona novinářů a katolických spisovatelů.

28. ledna — Sv. Tomáše Akvinského, kněze a učitele církve

Narodil se kolem roku 1225 v Roccasecca u Neapole v rodině hrabat z Akvina. Studoval v Monte Cassinu a později v Neapoli, kde v 18 letech vstoupil k dominikánům. Studie dokončil v Paříži a v Kolíně nad Rýnem pod vedením sv. Alberta Velikého. Působil jako profesor teologie a filozofie v Paříži, v Římě a v Neapoli. Je nejvýznamnějším představitelem scholastické filozofie a teologie. Na přání papeže Urbana IV. sestavil breviářové a mešní texty pro svátek Božího Těla. Zemřel 7. března 1274 ve Fossanuova v Itálii cestou na II. Lyonský koncil. V roce 1323 byl prohlášen za svatého, 1567 za učitele církve a 1880 za patrona katolických škol. Dnešní den (28. ledna) je výročím přenesení jeho ostatků do katedrály v Toulouse ve Francii.

Z knihy „Uvedení do zbožného života“ od sv. Františka Saleského

Různé způsoby zbožnosti

Poznámka: za zaměstnání a povolání, která už dnes neexistují, a objevují se v tomto článku, si dosadte povolání své, nebo svých bližních.

Při stvoření nařídil Bůh rostlinám, aby nesly plody, každá podle svého druhu. A tak přikazuje Bůh také křesťanům, živým rostlinám své církve, aby přinášeli plody zbožnosti, každý podle svých vlastností, stavu a povolání.

Jinak má pěstovat zbožnost šlechtic než řemeslník, jinak sluha než kníže, jinak vdova, neprovdaná dívka nebo žena, žijící v manželství. A nejen to; je třeba i vykonávání zbožnosti přizpůsobit schopnostem, činnosti a úkolům každého zvlášť.

Rekni mi Filoteo, bylo by vhodné, aby biskup vyhledával samotu jako kartuziáni? A manželé aby se nestarali o majetek o nic víc než kapucíni; řemeslník aby zůstával celé dny v kostele jako řeholník, a naopak řeholník byl stále zaneprázdňen všemožnými věcmi ve prospěch bližního jako biskup? Nebyla by taková zbožnost směšná, vyšinitá a nesnesitelná?

A přece se takto chybuje velmi často, a svět, který nerozlišuje mezi zbožností a neuvážeností těch, kteří si o sobě myslí, že jsou zbožní, proti tomu reptá a odsuzuje zbožnost. Ta však za podobné matení pojmů nemůže.

Ne, Filoteo, je-li zbožnost pravá a upřímná, nic neničí, naopak zdokonaluje a dovršuje všechno; a jestliže někdy odporuje a brání nějakému řádnému povolání a stavu, je to nepochybně zbožnost falešná.

Včela sbírá svůj med z květů a přitom je nepoškodí a neničí, zanechá je neporušené, čisté a svěží, jak je nalezla. A pravá zbožnost působí ještě lépe, neboť nejen že žádné povolání nebo činnost neporuší, ale naopak dodává jim větší hloubku a krásu.

Jako drahokam, vhozený do medu, nabývá většího lesku, každý podle své barvy, tak se stává člověk příjemnějším a dokonalejším ve svém povolání, je-li spojeno se zbožností: péče o rodinu je klidnější, láska mezi manžely je opravdovější, služba představenému věrnější a jakékoliv povolání se vykonává s větší ochotou a lépe.

Je omylem, ba přímo bludem chtít zbožný život vyloučit z družiny vojáků, z dílny řemeslníků, ze dvora knížat, z domácnosti manželů. Je pravda, Filoteo, že v těchto povoláních nelze pěstovat zbožnost čistě kontemplativní, mnišskou a řeholní; ale kromě těchto tří druhů zbožnosti je ještě mnoho jiných, vhodných zdokonlovat ty, kdo žijí ve stavech světských.

At' jsme tedy kdekoliv, můžeme a máme usilovat o dokonalý život.

Divný král Pro RaVat Petr Kolář SJ (prosinec 1998)

Proč vlastně přišel a žil Ježíš v našem světě tak skromně? Lze si přece snadno přestavit jiné, důstojnější a jeho postavení i poslání přiměřenější naplnění prorockých slibů: Mohl se například narodit v nějaké královské nebo aspoň velekněžské rodině, mohl se také objevit jako dospělý člověk, který by nám neřekl nic o svém původu, mohl si nejdříve získat svými mimořádnými schopnostmi a znalostmi věhlas a respekt a teprve potom se prohlásit za mesiáše a pustit se do díla — podobných řešení lze nalézt ještě několik, ale Ježíš se místo toho narodil v úplně obyčejných podmínkách lidí tehdejší doby a hned nato ještě zcela nekrálovsky utíkal před Herodem do ciziny. Nemohl to s tím vykoupením zařídít jinak a zachránit aspoň nevinná nemluvňátka, která místo něj padla Herodovi do rukou?

Tyto a podobné, z lidského hlediska rozumné a logické otázky, obsahují nicméně také jednu běžnou, ale rozhodující překážku Ježíšova poslání na této zemi. Podle našich představ „by se Ježíš přece jen neměl nechat takhle znevažovat, trápit a zabít“. My bychom spontánně určitě jednali v takové situaci jinak a připadá nám, že Pán Bůh měl praštit přes ruku aspoň toho Heroda, když už nikoho jiného.

Jenže to by už nebylo Vtělení, Bůh s námi, v našem středu. Byl by nad námi a ne jedním z nás. Jeho moc, které by se nikdo nemohl protivit, by sice vnesla do našeho světa pořádek, ale vnesla by jej *shora*, mocí. Záměr spásy naproti tomu počítá s Božím působením *zevnitř* lidstva a v poslední instanci zevnitř srdce každého člověka, který o to projeví zájem. Mezi oběma takto naznačenými cestami je obrovský rozdíl, stačí domyslet do konce rozdíl mezi mocenským zásahem a přerodem, konverzí jednotlivců i celého lidského společenství, o kterou ve skutečnosti v záměru Boží spásy jde. Tady můžeme parafrázovat známé asijské přísloví a říci, že Bůh nám nechce dát rybu, která by nás uspokojila na jeden den, ale chce nás naučit lovit ryby a starat se tak o vlastní potřeby bez jeho trvalých a průběžných zásahů. Nechce, abychom byli jeho poddanými, chce nás místo toho vtáhnout do své rodiny. A proto asi nemohl přijet v ohnivém nebeském voze a musel se narodit jako jeden z nás. Od té doby pracuje na epochální proměně mezilidských vztahů v našem světě a nabízí nám něco zcela nečekaného a překvapivého. Chce lidi vytáhnout, vyprostit ze zajetí „vrchnostenských vztahů“, na které si vládnoucí i ovládaní mezitím zvykli, takže se jim „takový“ mesiáš brzy hrubě znelbíbil. On ale na své nabídce trvá, nechce nám vládnout po způsobu mocných tohoto světa a proto od prvopočátku nemohl než patřit mezi ty trvale prohrávající, mezi které patří většina prostých, o poctivost usilujících lidí. Andělské pluky proto opravdu musel nechat v nebeských kasárnách. Jak by se jinak mohl stát jedním z lidí? Konečným důsledkem tohoto jeho rozhodnutí je pro nás možnost včlenění do jeho vlastní rodiny, jak píše evangelista Jan: *Těm pak, kteří uvěřili v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi.*

National Day of Prayer for Peace

Při podzimním zasedání Americké biskupské konference USCCB ve Washingtonu D.C. zvolili biskupové svého nového presidenta. Poprvé v historii bude stát v čele biskupské konference biskup afro-amerického původu Most Rev. Wilton D. Gregory z diecéze Belleville, IL.

Jako odpověď na tragédii z 11. září ustanovili biskupové 1. leden 2002 „National Day of Prayer for Peace“ a vyzvali všechny věřící k modlitbě růžence. Připojme se bratři a sestry k této výzvě a prosme Pannu Marii Královnou míru, jejíž svátek tento den budeme slavít, aby svou mocnou přimlouvou změnila srdce lidí a oni vždy hledali jen pokoj a mír.

Blahopřání

Milan Sikorjak (Brooklyn) oslaví své 40. narozeniny 20. ledna. Celá krajanská rodina mu přeje hodně zdraví, rodinné pohody a Boží požehnání pro něho i celou jeho rodinu. „Milane, chci Ti poděkovat za pomoc v kostele a ať najezdíš bezpečně hodně ‘miles’ při objevování krásné americké přírody“.

P. Antonín

30 let komunity v Astorii

Tak trošku jsme zaspali výročí založení naší komunity v Astorii. Ano, už je tomu třicet let, co se v březnu poprvé konala česká mše v kostele Our Lady of Mount Carmel v Astorii. Tehdy ji sloužil

Fr. Alois Vyoral, který po dlouhá léta krajanskou komunitu duchovně vedl. Mnozí z těch, kdo komunitu zakládali, ještě žijí, a proto jim patří dík za úsilí vybudovat duchovní centrum pro krajany.

P. Antonín

Padesáté výročí českých poutí (Václav Vostřez)

Když komunisté roku 1948 převzali v Československu moc, desítky tisíc lidí našly svůj nový domov v Kanadě. Většina z nich nežila na jednom místě, ale rozešli se po celé zemi. Roku 1951 byla založena St. Cyril and Methodius League (CML), aby se duchovně starala o nově přichozí.

Již před tím Kanadčané českého původu organizovali soukromé nebo farní poutě do Martyrs Shrine v Midland, Ontario. Po založení CML se tyto poutě začaly konat pravidelně, každý rok, a to vždy první neděli v červnu. Hlavní myšlenkou poutě bylo pokání, tak jak k tomu vyzvala Matka Boží ve Fatimě.

Spirituál CML vedl na těchto poutích vždy bohoslužby. Zakládajícím spirituálem byl Fr. Francis Dostal, S.J. Poutníky doprovázel a vedl až do své smrti roku 1974. Fr. Josef Šach z Burlington, Ontario pokračoval v poutích až do roku 2000. V dnešní době je duchovním vůdcem Fr. Libor Švorčík, farář u Sv. Václava v Torontu. Na výroční pouti 2. června 2002 přislíbil účast biskup Petr Esterka.

(V dřívějších dobách se jezdilo do Midland i z NY. Co kdybychom se zúčastnili poutě v roce 2002? Další informace o možnostech putování budou následovat v příštím čísle. P. Antonín)

Komunismus dnes v ČR

Římskokatolický kněz z Rakvic na Moravě, P. Vojtěch V. Protivínský, byl stíhán za to, že loni před volbami do Senátu vyzýval obyvatele Břeclavska, aby nevolili komunisty. Krajský státní zástupce nařídil ukončit stíhání, neboť bylo podle něho nezákonné. Proto dal pokyn vyšetřovateli, aby věc odložil. Nezávisle na něm nařídil zastavit trestní stíhání i prezident Václav Havel. Katolická církev se za svého kněze postavila. Místopředseda České biskupské konference Dominik Duka se s výroky P. Protivínského ztotožnil a vyzval, aby policie kvůli tomu začala stíhat i jeho. Podle mluvčího konference Daniela Hermana to lze pokládat za oficiální stanovisko církve. Herman označil trestní podnět, který podali breclavští komunisté, za „alarmující míru drzosti“.

Z mnoha pohledů na tuto událost jsem vybral článek z Mladé Fronty Dnes od Michaely Freiové:

Není snad mezi námi nekomunisty člověka, který by neschvaloval čin pátera Protivínského a nerozčiloval se nad tím, jak u nás komunisté ještě stále ovládají veřejný život. Potud může mít celá kauza očištný efekt. Myslím, že faráři by do politických otázek mluvit neměli. Jenže páter Protivínský do politiky nemluvil: on napomínal farníky ve věci, která je povýtce mravní záležitostí. Už v r.1937, tedy v době, kdy evropští intelektuálové vzhlíželi k totalitním hnutím — zejména ke komunismu — s nadějami, vydal papež Pius XI. encykliku „Zaslíbení božského vykupitele“ (Divini redemptoris), která označovala komunismus za mravní a společenské zlo, proti němuž je každý povinen bojovat, respektive je vázán s ním nespolečupracovat. Encyklika varovala, aby lidé dobré vůle na komunistickou propagandu nenaletěli: hovořila už tehdy o tom, že títo hlasatelé světového míru horečně zbrojí, že jejich sociální rétorika je jen zbraní pro proniknutí do prostředí, kam by se jinak nedostali. V konkrétních závěrech se říká: „Komunismus je svou vnitřní podstatou zvrácený a nelze připustiti, aby někdo, jemuž záleží na záchraně křesťanské a světské kultury, mu pomáhal v jakékoli věci“. Hrozí-li tedy v nějaké lokalitě nárůst komunistických preferencí, je správné, aby farář své farníky od takového zla odrazoval. Je to stejné, jako by šlo o alkoholismus nebo jinou neřest. Od toho tady prostě faráři jsou.

Mše svaté sloužené v období od 1.-31. prosince 2001

DATUM	ÚMYSL	DÁRCE
01-Dec-01	Za Stefana Kuzmu, k jeho nedožitým 80. narozeninám	dcery s rodinami
02-Dec-01	Za zemřelou Annu Kašparovou a v Pánu zesnulou rodinu Kašparovu	Miroslav Kašpar, J. Ministr
03-Dec-01	Za živou a zemřelou rodinu Krajčovu	Miroslav Krajča
05-Dec-01	Za Arnošta Rutara a celou rodinu	Prof. Zdeněk Rutar
06-Dec-01	Za zomrelého otca Josefa Čápoša	rodina Jelínkova
07-Dec-01	Za Antonii Krenčíkovou	Anna Vaškova
08-Dec-01	Za Libuši Šírokovou	rodina Zahradníková
09-Dec-01	10.30 Za živou a zemřelou rodinu Daňkovu a Kadlečkovu	rodina Daňkova
09-Dec-01	1.00 Zádušní mše za Ottu Froňka	manželka
10-Dec-01	Za zemřelého manžela - Frank Vasek	Anna Vaškova
12-Dec-01	Za Antonii Krenčíkovou	rodina Králova
13-Dec-01	Za zemřelé rodiče, prarodiče a bratra	Prof. Jiří Glos
14-Dec-01	Za zdraví pro Márii Bilovu	syn Josef s man. Marcelou
15-Dec-01	Za zomrelého Stefana Bila	syn Josef s man. Marcelou
16-Dec-01	Za zemřelého manžela	Marie Bartošová
17-Dec-01	Za ThDr. Josefa Pospíšila nar. 6.5.1845 zem. 18.12.1926	Prof. Zdeněk Rutar
19-Dec-01	Za Antonii a Franka Krenčíkovy	J. Ministr, M. Kašpar
20-Dec-01	Za Libuši Šírokovou	rodina Bláhova
21-Dec-01	Za Libuši Šírokovou	M. Kašpar, J. Minister
22-Dec-01	Za rodiče a prarodiče	Dagmar Žalman
23-Dec-01	Za zemřelého manžela a celou zem. rodinu z obou stran	Anna Hlavatá
24-Dec-01	10.00 pm Za krajanskou rodinu (půlnoční)	
25-Dec-01	Za Antonii a Franka Krenčíkovy	rodina Jelínkova
26-Dec-01	Za Antonii Krenčíkovou	rodina Bláhova
27-Dec-01	Za zemřelé rodiče Rudolfa a Aloisii Bartunkovy	Radomil a Linda Bartunek
28-Dec-01	Za Antonii a Franka Krenčíka	Koutensky
29-Dec-01	Za Franka Krenčíka	Mary A. Otruba
30-Dec-01	Za rodičou Šurlakovych	Emilia Kovačková
31-Dec-01	Za Libuši Šírokovou	rodina Jelínkova

Koleda *Gilbert Keith Chesterton*

Ježíšek Panně v náručí
 má vlásky plné světla.
 (Ach, jak je znaven, znaven svět,
 zde však je tolik tepla!)

Ježíšek Panně u prsou
 má vlásky plné hvězd.
 (Ach krutí, zlí jsou králové,
 zde láska chrání dnes.)

Ježíšek Panně na srdci
 má vlásky plné ohně.
 (Ach, jak je znaven, znaven svět,
 zde najde spásy hojně.)

Ježíšek Panně na klíně
 má vlásky aureolu
 a všechny kvítky hledí výš
 a všechny hvězdy dolů.

Z knihy *Démant a slza* (přeložil Josef Hrdlička)

MŠE SVATÉ O VÁNOCÍCH A NA NOVÝ ROK 2001 – 2002

24. prosince	Štědrý den, mše svatá v noci	10.00 pm
25. prosince	Boží Hod vánoční	10.30 am
1. ledna	Nový rok, Panny Marie Matky Boží	10.30 am

Oznámení úmrtí

Pan Frank Křenčík odešel ke svému Pánu a tak následoval svou manželku za necelé tři týdny v pátek 16. listopadu 2001. Pohřební mše byla v úterý 20. listopadu v kostele sv. Anastasie v Queens. Potom jsme pana Franka doprovodili na hřbitov. Pan Frank Křenčík zemřel ve věku 90 let. Na zemi rozdával radost lidem svým hraním v mnoha hudebních tělesech. Kéž mu nyní zní v uších hudba nebeská. Celá rodina Křenčíkova děkuje všem, kdo se přišli rozloučit se „strýčkem“ a prosí o modlitbu za něho. Nebeský Otec ať mu dá svůj pokoj a odměnu v nebi .

FAMILY TREES, Olga Koliskova

Nabízíme tyto služby:

1. zhotovení rodokmenu,
2. vyhledání žijících příbuzných,
3. dokumentace místa rodiště vašich předků.

Kontakt: FAMILY TREES, Olga Koliskova, Křenovice 84, 398 43 Bernartice, CR
 Tel:+420 368 585043, fax:+420 368 858133, email.milan.kolisek@mybox.cz

Blahopřejeme k narozeninám:

V měsíci lednu slaví narozeniny:

4. ledna Ludmila Sedláčková, 4. ledna Denny SZF Rutar ml., 14. ledna Marie Munzar, 15. ledna Benedikt Munzar, 16. ledna Jiří Hnízda MD, 19. ledna P. Janíček, 20. ledna Milan Sikorjak, 21. ledna Milan Večeřa, 21. ledna Alex Chamberlain TX, 22. ledna Miroslav Kašpar, 25. ledna Marta Kotyzová, 27. ledna Olga Ludvíková OH, 27. ledna Naděžda Horáková, 29. ledna Jan Pasáček, 30. ledna Norika Krupka Janik.

Děkujeme za příspěvek na tisk Zvonu:

V minulém období přispěli:

Joseph Urban, Gita a Josef Hlavinka, Lubo Králíček, Věra a Frank Rychetský, Anna Hlavatá, Cyril Příkazský, Radomil Bartůněk, Karel Chrobák, Ludmila a Josef Ruč, Frank Křenčík Jr.

Mše svatá ve Washingtonu D.C., v naší národní kapli bude 6. ledna ve 12.00 hod.

Krajanské bohoslužby každou neděli v 10.30, v dolním kostele u Panny Marie Karmelské v Astorii (23-25 Newtown Ave). Příležitost ke sv. zpovědi před i po mši sv.

Po bohoslužbách následuje společné pohoštění ve školní jídelně.

Slovenská mše sv. každou neděli v 11.00 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.)

Adresa českého kněze: P. Antonín Kocurek PO Box 387, Roslyn NY 11 576

Tel/Fax: (516) 625 2682 Email: anthony57@msn.com <http://www.czechia.com/zvon>

ZVON

ST.MARY'S
PO BOX 387
ROSLYN NY 11576

NON- PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE PAID
ROSLYN NY 11576
PERMIT NO 54

Mr & Mrs Jiri Hnizda
3185 Teapot Dome Dr
Manchester

MD 21102-1206

